

Förruttnelse, liv och möjligheter

Kirunafödde Hans Isaksson ställer ut på Björkholmen Gallery i Stockholm

Min mammas handväska är magisk. Där finns aldrig något slut. Det finns säkert sju pennor däri, men letar du hittar du sannolikt ingen. En sommarmorgon spred sig en motbjudande doft i stugan. Vi letade och till slut var det vid väskan min syster stannade. Här hade skapats ett eget kretslopp och dess brännpunkt var en matlåda med poröst, ludet innehåll. Där fanns även en kvarglömd, stenhård klementin. Den påminde om skalet hos en sjöborre, hårt och ihåligt. Väska var fränstötande, men samtidigt lockande och roande.

Jag tänker på förruttnelsen som något fascinerande och upphöjt när jag går runt i Hans Isakssons utställning på Björkholmen Gallery i Stockholm. Här hänger bananskal på väggen och en serie runda målningar visar detaljerade studier av bananens livscykel. Ena stunden är jag övertygad om att detta är exakta mikroskopiska observationer. Detta övergår senare till upplevelsen av ett abstrakt måleri drivet av slumpmässig penselföring.

Bananskalen på väggen är skulpturer i aluminium. Nedbrytningen har nått olika långt, vilket redovisas i en målad abstraktexpressionistisk stil. Grupperingen består av mindre fasta sektioner som bildar ett stiliserat mönster, en *Arabesk*. Att avgöra hur många bananer som utgör en enhet är omöjligt. Jag tänker först att det är tre bananer, men att de förenas i en gemensam stjälk. Eller är det fyra som är helt beroende av varandra? Sedan tänker jag att det i själva verket är en, men att skalandet av bananen orsakat en mutation. Vad är trovärdigt? Utställningstiteln låter mig förstå att svaret är upp till mig. Titeln "The Comedy of Errors" har lånats från William Shakespeares fars från 1594, där två tvillingpar förväxlats med varandra. Ser vi dubbelgångare, spegelbilder, avgjutningar eller det ursprungliga?

Det slumpmässiga och kontrollerade återkommer i *Fruitscape*, en serie runda målningar som visar närbilder av uppförstorade bananskal. De påminner om romantiska landskap, en tolkning som går tillbaka till titeln och dess lek med det engelska ordet "landscape". Två av dem tycks på avstånd närmast svarta. Lite närmare syns skiftningar genom lager av färg. Ytan verkar porös. Jag föreställer mig att en svart rand av smuts skulle fastna under min nagel om jag ristade försiktigt på ytan. På målningen skulle mina nagelmärken efterlämna ljusa strimmor i gult.

I utställningen finns ett verk som är svårare att placera, *Performance*. Skulpturen kan beskrivas som ett par uppochnedvända byxor sydda i vitpreparerad målarduk. Alla detaljer från en byxa finns där, de sydda sömmarna, olika knappar och nitar. Utöver att målarduken skulpterats är den helt tom, ett blankt blad. Jag lockas därför att läsa verket i relation till Isak Dinesens (Karen Blixen) *The Blank Page*. Att det är tystnaden som berättar den bästa historien och att den mest djupgående av dem alla går att läsa på den tomma sidan, "upon the blank page".

Verkligheten har inget fäste. Alla teorier är enbart förslag. Allt är rörligt och i slutändan handlar det om vår egen utgångspunkt. I berättelsen om stundande död och illusion får de små tingen ta plats, periferin intar centrum. Hela min familj vet att min mammas väska har ett eget liv. Liksom Hans Isakssons konst är den stundom frustrerande, kanske motbjudande, men även full av möjligheter, liv och humor. Så varför inte lyfta denna väska och omvandla det fränstötande till något eggande romantiskt? Troligtvis är doften

VOLYM

det största hindret. Men så även intentionen, där den i min mammas fall kan likställas med försummelsen. I Hans Isakssons fall kan intentionen istället kopplas till ömheten gentemot den bortstötta. Han förvandlar inte enbart det obetydliga, det förruttnade eller bortkastade, utan förädlar och upphöjer tingen. Tiden stannar upp. Ett kretslopp görs beständigt nära ändstationen, då livet är som mest påtagligt och skört.

Text och foto: Ida Rödén

Hans Isaksson är född 1962 i Kiruna och är numera bosatt och verksam i Stockholm. Han tog sin examen från Konstfack 2000.

Volym 2018-04-03